

	<p style="text-align: center;"><u>СЕКЦІЯ 2</u> АУДИТ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ</p> <p style="text-align: center;"><u>SECTION 2</u> AUDIT IN UKRAINE: CURRENT STATE AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT</p>	
--	--	--

Василенко Юлія
студентка

Науковий керівник: Серпенінова Ю.С., к.е.н., доцент
Українська академія банківської справи НБУ
м. Суми, Україна

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Актуальність проведення аудиту ефективності використання нематеріальних активів пояснюється зростанням ролі нематеріальних активів у забезпеченні підвищення конкурентоспроможності підприємства та забезпеченні ефективності його діяльності.

Процес проведення аудиту ефективності передбачає здійснення незалежного фінансового контролю, спрямованого на визначення ефективного використання коштів суб'єкта господарювання, що забезпечить досягнення поставлених цілей, а головне вивчення впливу чинників, які перешкоджають досягнення такої мети.

В порівнянні з класичним поняттям аудиту нематеріальних активів аудит ефективності використання нематеріальних активів є досить новим, але не менш важливим для організації ведення обліку підприємства.

Основною метою аудиту ефективності використання нематеріальних активів є забезпечення ефективного результату діяльності суб'єкта господарювання за умов ефективного використання нематеріальних активів.

Запровадження контролю ефективності використання нематеріальних активів на українських підприємствах перебуває тільки на стадії становлення та розвитку. Проблема розвитку та здійснення контролю ефективності використання нематеріальних активів пов'язано з вирішенням таких питань, як проведення контролю ефективності використання нематеріальних активів з точки зору підвищення обсягів виробництва продукції та урахування аспектів ефективності використання таких активів при перевірці фінансової звітності.

Основними перепонами перед проведенням контролю ефективності, на нашу думку, є недосконалість законодавства, відсутність висококваліфікованих спеціалістів на підприємствах, які здійснювали б ефективний аналіз і контроль основних показників фінансової звітності, неготовність підприємців залучати додаткові ресурси для забезпечення умов проведення контролю. Процес проведення аудиту ефективності використання нематеріальних активів можливий лише за умов наявності достовірної інформації про об'єкти нематеріальних активів, які використовуються при діяльності суб'єкта господарювання. Якість наданої інформації залежить від таких чинників, як законодавча база, правильність визнання і класифікації об'єкта та його оцінка, достовірність документального відображення операцій з нематеріальними активами.

Важливою складовою контролю ефективності являється етика аудитора. Під етикою розуміється сукупність фундаментальних принципів, яких повинен дотримуватися аудитор під час здійснення перевірки. До таких принципів відносяться відповідність роботи аудитора стандартам і нормативам бухгалтерського обліку і контролю, зокрема аудитор не може виходити за рамки покладених на нього повноважень.

Аудит ефективності використання нематеріальних активів повинен проводитися у відповідній послідовності, що являє собою методику проведення аудиту. Методика проведення перевірки включає три етапи: організаційно-підготовчий, технічний і результативний.

Виходячи з результатів отриманих внаслідок аудиту ефективності формуються належні висновки про ефективність рішень управлінців на основі отриманих даних, ступінь продуктивності і результативності використання нематеріальних активів, економічності використання грошових коштів витрачених на утримання нематеріальних активів, а також їх використання.

Сучасні умови розвитку економіки вимагають від суб'єкта господарювання зростання не лише кількісних показників діяльності, але й якісних. З метою забезпечення отримання прибутку, ефективного виробничого процесу підприємства за допомогою використання нематеріальних активів необхідний постійний контроль за ефективним їх використанням.

Аудит ефективності нематеріальних активів – це відносно нова форма аудиту та метод контролю, значення якого безупинно змінюється і який має значний потенціал застосування в умовах сучасних глобалізаційних процесів та нарощення темпів постіндустріальної економіки.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.05.1993 р. (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>.
2. Гуменюк А. Аудит нематеріальних активів: методика проведення / А. Гуменюк, В. Яцюк // Бухгалтерський облік і аудит. – № 2. – 2008. – С. 57-62.
3. Кантаєва О.В. Контроль ефективності використання нематеріальних активів для прийняття управлінських рішень / О.В. Кантаєва, М.І. Бабіч – Режим доступу: <http://eztuir.ztu.edu.ua/68/1/177.pdf>.

4. Юрківська Л.Й. Аудит ефективності нематеріальних активів: аналіз існуючих підходів / Л.Й. Юрківська, О.Л. Біляченко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2011. – № 2 (56). – С. 217–220.



Дорош Ніна
д.е.н., професор
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна

РОЛЬ АУДИТОРСЬКОГО КОМІТЕТУ У ВИКОНАННІ ФУНКЦІЙ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ

Аудиторський комітет несе відповідальність за розробку загального напрямку внутрішнього аудиту, встановлення різних завдань всім членам команди внутрішнього аудиту. Для того, щоб повною мірою виконувати свої обов'язки щодо ради директорів, акціонерів і громадськості, аудиторський комітет має запускати і управляти функціями внутрішнього аудиту. Аудиторський комітет забезпечує встановлення функцій корпоративного внутрішнього аудиту через затвердження статуту внутрішнього аудиту з метою окреслення ролі і обов'язків внутрішнього аудиту. Він затверджує також загальні плани внутрішньої аудиторської діяльності в рамках поточного періоду та його стратегії.

Внутрішній аудит має звітуватись перед рівнем управління достатньо високим, щоб результати аудиту виконувались. Сьогодні внутрішні аудитори в більшості компаній звітують безпосередньо аудиторському комітету при раді директорів, що дає максимум внутрішньої незалежності. Зазвичай аудиторський комітет складається із зовнішніх незалежних директорів, котрі не наділені управлінськими функціями на підприємстві. В ідеалі служба внутрішнього аудиту має підпорядковуватись власникам (акціонерам) підприємства і діяти в їхніх інтересах, оскільки основним принципом аудиту є незалежність аудиторів [1, с.57].

Хоча зовнішні аудитори мають основну відповідальність перед радою директорів підприємства щодо встановлення достовірності фінансової звітності, внутрішній аудит має ще більшу роль в оцінюванні внутрішнього контролю достовірності фінансової звітності, ефективності та результативності операцій й дотримання відповідних законів і правил.

Аудиторський комітет є робочим компонентом ради директорів, відповідальним за внутрішній контроль та нагляд за фінансовою звітністю. Через ці наглядові функції та для досягнення достатнього рівня незалежного корпоративного управління аудиторський комітет складається лише з зовнішніх директорів. Один з учасників аудиторського комітету має бути визначений